

Αριστοτέλη, σονιάρα

Δ.Ι.Ε.Ε. 26.275 §.

①

Αρετούτσου

(Γυναῖος)

"Ἐνδ ἀντ. 6.279-282 προσειπεις τὸ ερῶταν ^{οὐκετε} πομπαλε τῷ
πρωτεργάτῃ Γεωργίᾳ τοῦ Ἀριστοτέλη τὴν οὐσίαν οὐδὲ εἰναι
ἀφερεπέντε" εἰς τὰ ἀριθμάν & εἰλεγένεται B'. Η' εὐδοσις ἔγινε
τοι τοῖν τὸν ἄριθμ. 263 μέτρον ήττον ἐν Ἡγείῳ Θεομορχῷ τοῦ Δι-
ονοτοῦ. — Κατά τὸν εὐδόκην (6.278) ταῦτα συνιδοκεῖν κεραΐ
τοι 1461 καὶ 1475, διε γετεύεις, οὐδὲ αἴσιαν τὸν Ἀρετούτσου
τοῦτον τὸν ἀριθμὸν, σονιάραν εἶναι σημειωματαδεσμίαν είναι
τοι τὴν δεκαποτετρακοσίαν εἰδος τοῖν της τρισσηκόσιης πο-
τεχνης.

Ταῦτα γνίασσον σώλοι (6.276) τοῦ Γ. Αριστοτέλη πρώτα ἔγρα-
ψαν τοῦν τὸν Boissonade τὸ εργάτην προσειπειαν εἰροτελήν

?Ανεργάτην, σομπέρα
Δ.Ι.Ε.Ε. 26.275 ίζ.

(2)

?Αριστούτξης

επός Βροσαρίων (Anecd. gr. V 389-401. Migne E.T. CLXI 723-728), γέννησε
τον άρρενα 3043 μετά την Έλληνα. Βεβεδήλων τῶν Ταριχείων ἀνέμοδος στοιχί^{οντος}
μέσου γράφει «ἡ τελείωσις της φλερτικής ἵνωσης τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
οργιάσκον», μαδόνε περιόδοις οὐδὲ σύνδονται ταῦτα. Τέλιτταν διαφέρεται
τοῦ αἵρος: Τοσοί εἰναι ἐν φλερτικῇ συνεπειώσεις τοῦ πρεσβύτερον
Ναυαρίνιον Δημούτην, Διάδοχος ωρίτης εἰς Χειστὸν, οἰστευτος με-
ταξὺ τοῦ βασιλέως τοῦ Τάρηκαν (Ζάδα Νεοζ. φιλ. ο. 62), ωντας διαφέ-
ρετος τοῦ αἵροντος εἰς τὴν Λαυρεωτικὴν θεραπείαν. Οὐ φέρεται
τοῦ ὁ ἕτης τύρος λαυρωτοῖ. Scheda G. Amisucii quod intelle-
ctus non sit communis omnium hominum, ut quidem existi-
mant senisse Aristotalem. Τοῦ αἵροντος ἐπιστροφὴν τοῦ Νυρηφερ-
ρη τοῦ ιστικού βιβλιού: De iis quae geographiae debent abesse.